

На 20-й Януарий станахме утреньта рано, стегнахме се обухме се и се приготвихме повторително за пжть, гдѣто слѣдъ опрощаванieto ни съ селенятъ и старѣйшинитѣ, тръгнахме къмъ рѣката Янтра, прѣзъ която на прикара съ кола попъ Никола младий, който много обичаше да прави добро, като прѣкарваше хората, гдѣто прѣзъ лѣтото на сжщата година 1878, когато ми се случи пжть, ходихъ изпово да ги посѣтихъ и се научихъ, четоу заболялъ отъ простинкаи дрезгавина въ гърлото, щото незная да ли е още до сега живъ, та слѣдъ прѣминуванieto ни отпавихме се пакъ изъ първийтъ пжть, който минуваше прѣзъ Буковци, Керека и др. за къмъ Дрѣново прѣзъ планината направо, което изминахме и вечерята едвамъ сварихме да прѣспимъ на ханчетата въ Цареви Ливади.

На другий день 21-й Януарий 1878 год. станахме, облѣкохме се, стегнахме се и съ товаритѣ пакъ на гърбоветѣ, като Английския пжтешественникъ Христиана на Иванъ Боняна, слѣдвахме си пжтьтъ за Габрово. Изъ пжтьтъ бѣхме разни пжтешественници отъ родѣтъ на бѣжанцитѣ, когото слѣдвахме да пълнимъ и украсяваме съ тукъ седни охъ, и съ тамъ стани охъ, който почти никакъ не бѣше празенъ, до като стигнахме Габрово и го изминахме, та хванахме Етърската рѣка по ниската планинска долина, гдѣто вървахме по дирята на другитѣ хора, които единъ прѣзъ другъ, навалехъ да се изминуватъ, дордѣто стигнахме едно село колиби, изминахме го и слѣдъ 1 часъ врѣме влѣзохме въ самото село Етъра, което бѣше залепено дополатана планината и се украсяваше отъ една малка, но хубава черкова на св. Богородица, и врѣмето веке са мръкна и стъмни. Тамъ повечето отъ пжтниците ни си намѣрихъ мѣсто за ношувание, само за насъ се не намѣри скоро и лесно; та ходихъ и се лутахъ вечерята тукъ тамъ да търся мѣсто за приспивание, кѣто се молихъ на тогосъ, оногосъ и расправяхъ, че ний пѣмаме нужда да имъ искаме хлѣбъ и дрѣхи, които си ги имаме, а само просто да ни се даде едно сухо мѣсто, да се поогрѣемъ и прѣспимъ, колкото да не сме на калъта отъ вѣнъ. Най-сѣтнѣ дожда при меня е-